

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Când se va sfârși criza morală a societății?

Când se va sfârși criza? Este o întrebare pe care o auzim zilnic, o interogație aproape obsesivă, la care din păcate foarte puțini oameni găsesc răspuns, neavând puterea și nici priceperea de a găsi un răspuns.

Dar ce înseamnă de fapt criza, ce înseamnă să fii în criză? Sunt întrebări pe care trebuie să ni le punem înainte de a ne pune problema modului în care putem depăși criza sau situația de criză.

Potrivit *Dicționarului explicativ al limbii române*, cuvântul *criză* desemnează „manifestarea unor dificultăți (economice, politice, sociale, etc) sau o perioadă de tensiune, de tulburare, de încercări (adesea decisive), care se manifestă în societate”. Pe de altă parte, termenul *criză*, poate de asemenea un „moment critic, culminant”. În fine, cuvântul *criză* desemnează „tensiune, moment de mare depresiune sufletească, zburcium” (DEX, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996, p. 241).

Așadar, criza desemnează un moment economic social și politic greu de depășit, părănd uneori chiar imposibil de depășit. Situația economică, politică și socială de astăzi vedește de astfel o lume aflată în criză, nu numai la nivel național, ci și la nivel global. Primim astfel zilnic informații despre extinderea crizei economice, uneori politice și chiar sociale la popoare, care până mai ieri erau prospere din punct de vedere economic, omogene din punct de vedere social, și foarte solid constituite la nivel politic. Și cu toate acestea, lumea de azi, la nivel general se clatină, pierde din stabilitate, se umple de teama zilei de mâine, ceea ce generează nesiguranță. Și ne punem pe bună dreptate întrebarea, de unde o astfel de instabilitate, de unde această situație de criză? Care este motivul adevărat al unei astfel de stări de degradare vizibilă a

societății? Analistii economici caută răspunsuri, politicienii evaluează situația și căutând posibile soluții, fac promisiuni electorale, iar sociologii studiază fenomenul extinderii acestei stări de criză, prezentând statistici, de cele mai multe ori, alarmante. Și cu toate acestea apariția răspunsului autentic pare să întârzie, sau dacă se conturează posibile răspunsuri și soluții ele nu-și vădesc eficacitatea în planul vieții imediate, în sensul în care starea societății nu se îmbunătățește în nici un fel, ci dimpotrivă...

Și atunci întrebarea dintru început, să înțelegem că nu are un răspuns? Iar dacă nu are un răspuns înseamnă că nu există nicio șansă de îndreptare a lucrurilor.

Dacă privim partea a doua a definiției date în DEX pentru cuvântul *criză* observăm că starea în sine se referă la o tensiune, moment de depresiune sufletească, zburcium. Pentru un creștin, care privește criza externă (economică, socială, politică) din perspectiva credinței, devine limpede faptul că fundamentul crizei externe este unul interior, lăuntric. De altfel, partea a doua a definiției din DEX arată lămurit faptul că starea de criză este și una lăuntrică, adică de depresiune sufletească, de zburcium. Creștinul știe că starea de criză din afară își are cauza mai adâncă într-o criză lăuntrică. Iar autorul crizei lăuntrice este păcatul care se strecoară în firea umană asemeni unui vierme care roade întreg conținutul interior al ființei. Păcatul îmbolnăvește sufletul, creând o stare de criză lăuntrică, o stare de tensiune la nivelul conștiinței. Odată deteriorată starea noastră interioară, starea aceasta se va extinde și în afară, la nivelul vieții exterioare.

Continuare în pagina 2

Pr. Lucian FARCAȘIU

PREDICA

Dumnezeu S-a făcut om, pentru ca omul să devină Dumnezeu

Duminica a VII-a după Paști

„În vremea aceea, ridicând ochii Săi la cer, Iisus a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească. Precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelorora pe care Tu i-ai dat Lui. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine; pentru că cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău, în care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău, pe cei ce Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Iar acum, vin la Tine și acestea le grăiesc în lume, ca să fie deplină bucuria Mea în ei.” (Ioan 17, 1-13)

Astăzi prăznuim pe cei 318 Părinți adunați la Sinodul I Ecumenic din anul 325, Părinți care s-au adunat ca să combată erezia lui Arie care spunea că Hristos nu era Dumnezeu adevărat, ci era o creatură de-a lui Dumnezeu. Nu-L vedea, deci, Arie pe Hristos ca fiind și Dumnezeu deplin și om deplin. Să nu credeți că dacă Arie a fost biruit în anul 325 la Primul Sinod, urmările ereziei lui nu se văd și astăzi. Și urmările acestea se văd de la felul în care ne privim noi pe noi înșine. Noi ne numim a fi creștini, noi ne numim a fi făptura lui Dumnezeu, alcătuiți și din trup, și din suflet. Și socotim noi că dacă punem mai mult accent pe suflet devenim oameni duhovnicești. Dacă nu, rămânem oameni trupești. Dar, oare așa este? A fi om duhovnicesc înseamnă ceea ce înțelegem noi prin om duhovnicesc?

Poate ați observat că în Biserica Ortodoxă noi ne ferim să numim cu acest titlu viața duhovnicească, cu titlul de „viață spirituală”. Deși etimologic au

același înțeles – spiritual și duhovnicesc – totuși noi ne ferim de numele acesta. De ce? Datorită înțelegerii eronate pe care noi l-am alocat acestui termen, pentru că noi înțelegem viața duhovnicească din punctul de vedere psihologic. Noi socotim a fi duh ceea ce este, de fapt, numai partea mai fină a trupului, lucruri care țin de hainele de piele pe care Adam le-a primit la cădere. Nu e de mirare de ce așa de mulți psihologi iau astăzi locul duhovnicilor, nu este de mirare de ce noi astăzi rămânem departe de Hristos, nu este de mirare de ce noi nu arătăm în viața noastră efectele întrupării lui Hristos, nu arătăm în viața noastră că suntem creștini. Noi ne străduim să devenim oameni mai buni, dar acești oameni mai buni nu sunt oameni duhovnicești. Ați văzut că Sfântul Pavel face o deosebire foarte clară spunând că este om trupesc, om sufletesc și om duhovnicesc.

Continuare în pagina 2

Pr. Sorin ILOTA

Din sumar

- ▶ Înaltpreasfințitul Părinte dr. Timotei Sevcicu, arhiepiscopul Aradului, și-a aniversat ziua de naștere
pagina 3, *Protos. Iustin POPOVICI*
- ▶ Mesaj de felicitare al Preafericitului Părinte Patriarh Daniel adresat cu prilejul zilei de naștere a Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei
pagina 3
- ▶ Știri
pagina 4

Dumnezeu S-a făcut om, pentru ca omul să devină Dumnezeu

Urmare din pagina 1

Omul sufletește este omul moral, omul care se ține după principiile morale, păzindu-le pe ele, căutând să fie mai bun decât a fost mai înainte. Omul duhovnicesc este cel care urmează viața Duhului. Hristos, prin întruparea Sa, nu a făcut un om mai bun, ci a făcut un alt om.

Se scandalizează omul contemporan când aude în Biserica lui Dumnezeu spunându-se: „Iubiți-vă vrăjmașii voștri!, Binecuvântați pe cei ce va blestemă!” și așa mai departe. Se scandalizează spunând: Cine poate să facă acest lucru?! Ce om poate să facă acest lucru? Au dreptate. Niciun om nu poate să facă acest lucru. Uită însă oamenii contemporani că aceste cuvinte au fost rostite către creștini, către omul cel nou, făcut după chipul lui Hristos. Dacă noi nu înțelegem că Duh este Dumnezeu și că noi nu putem deveni oameni duhovnicesci decât în relație cu acest Duh al lui Dumnezeu, decât lăsând duhul din noi, care este chipul lui Dumnezeu, să intre în relație cu Făcătorul său, cu Creatorul său, cu Dumnezeu, nu putem deveni niciodată oameni duhovnicesci și rămânem la această înțelegere trupească.

De aceea și Arie nu putea să vadă mai sus de pământ, nu putea să vadă în Hristos decât un om. De aceea și noi, astăzi, nu putem să unim cerul cu pământul, nu putem să spunem că facem teologie, nu putem să spunem că L-am înțeles pe Dumnezeu și că viața și moartea Lui nu au fost în zadar. Noi ne-am obișnuit, ca oameni trupești ce suntem, să-L vedem pe Hristos ori om, ori Dumnezeu – separat. Dar El nu este separat! El este om deplin și Dumnezeu deplin în același timp. Și asta a făcut-o pentru noi! Noi ar trebui să învățăm să vedem pe cele dumnezeiești omenește și pe cele omenești să le judecăm dumnezeiește, pentru că omul, iubiți creștini, se află între cer și pământ. Omul nu este numai pământ, omul nu este numai cer, el este între cer și pământ, dar are putere de la Hristos, în întruparea Lui, omul deci are putere să unească cerul cu pământul.

Credința noastră, dacă rămâne pe pământ, nu poate deveni decât o morală plină de mândrie și mai departe nu se poate transforma decât în idolatrie. Credința rămasă undeva atârnată în cer, nu poate fi mai mult decât o filosofie seacă. De aceea a spus Evagrie Ponticul că teolog este cel care se roagă. Și filosoful nostru, Constantin Noica, a spus la rândul său un lucru foarte interesant, ieșit, deci, din gura unui filosof, nu a unui teolog; și a spus: „Nicăieri nu se vorbește mai mult despre om decât acolo unde se vorbește despre Dumnezeu. Și, de fapt, teologia nu este vorbire despre Dumnezeu, ci despre om. Căci viața

noastră sunt bucăți de teologie.”

Duminica de astăzi a fost închinată Sfinților Părinți care au teologhit, care au fost teologi cu adevărat, care au propovăduit pe Hristos ca om și ca Dumnezeu în același timp – Om adevărat și Dumnezeu adevărat. Acești Sfinți Părinți sunt propovăduiți și prăznuiți astăzi, în această duminică, deoarece este duminica între Înălțarea Domnului și Pogorârea Duhului Sfânt. Această duminică ne-a pus înaintea pericopa evanghelică care n-ar avea aparent legătură cu pomenirea celor 318 Părinți, nici cu poziția aceasta a duminicii între Înălțare și Pogorâre, ci este Evanghelia pe care noi o numim Rugăciunea arhierescă a Mântuitorului Hristos, rugăciune pe care El a rostit-o înainte de Patima Sa. De ce sunt pomeniți acești Sfinți Părinți acum, în duminica între Înălțare și Pogorâre? Pentru că această rugăciune descrie la modul cel mai înalt, și în același timp cel mai omenesc, cel mai sensibil și intim cu putință, scopul pentru care Hristos a venit pe pământ, scopul pentru care Dumnezeu-Tatăl L-a trimis pe Hristos pe pământ, scopul pentru care Dumnezeu, iată, S-a făcut om.

Am spus mai înainte că prin acea poruncă: Iubiți-vă vrăjmașii!, Hristos S-a adresat omului celui nou. Hristos Însuși, prin întruparea Sa, a arătat că poruncile sunt accesibile și nouă, prin faptul că El a luat trup ca și noi. El S-a făcut om, cum spune Sfântul Apostol Pavel, împăcându-Se cu oamenii atunci când noi eram în vrăjmășie cu El! Prin întruparea Lui, Hristos a biruit orice fel de dușmănie. Să ne uităm în jur: omul poate să biruiască o dușmănie, două, trei, dar nu le poate birui pe toate și nu le poate birui desăvârșit. Iată, dar își aduce mereu aminte de greșelile de pe urma cărora a pățimit și așa mai departe. Iată, dar nu binecuvântează pe cei care-l ocărăsc sau îl blestemă. Împlinește până la un punct porunca lui Dumnezeu, dar mai apoi se poticnește. De ce? Pentru că nu îndrăzește să se considere pe sine fiu al lui Dumnezeu. Nu înțelege că Hristos a coborât cerul pe pământ ca pe acest pământ să-l ridice la cer.

Noi, dacă gândim omenește, desigur că niciodată nu vom avea îndrăzneala sau nici măcar nădejdea firavă că vom putea deveni fii ai lui Dumnezeu, dumnezei după har. De ce? Pentru că vedem lucrurile disociat: omu-i om, Dumnezeu e Dumnezeu. Dar nu este așa! Omul are puterea de a lega cerul cu pământul, omul trebuie să înțeleagă că pământul poate deveni cer doar prin înrudire cu acesta. Și iată că Dumnezeu a binevoit așa și L-a trimis pe Hristos ca să ia trup pentru ca pe noi, care suntem trup, să ne trezească la conștiința de fii ai lui Dumnezeu.

Dar care ar fi folosul pe care ar trebui să-l tragem noi de pe urma înțelesului acestei sărbători de astăzi? Fără a încerca să teologhim prea mult despre firile Mântuitorului, vom încerca, totuși, să coborâm puțin credința pe pământ și să vedem că Hristos acest lucru l-a arătat ucenicilor. Și în rugăciunea Sa arhierescă pe care ați auzit-o astăzi în sfânta evanghelie citită, El l-a spus lui Dumnezeu-Tatăl: Lucrul pe care M-ai trimis să-l fac pe pământ l-am săvârșit. Arătat-am oamenilor numele Tău. Care este acest nume? Numele de Tată. Nicio altă religie nu a cunoscut acest nume. Niciodată, nicăieri, omul nu a îndrăznit să creadă că va fi posibil vreodată ca omul să fie cu adevărat fiu al lui Dumnezeu; ca Dumnezeu, creatorul tuturor, El, nefăcut de mână, fără început, fără sfârșit, să poată fi numit de către noi Tată. Această rugăciune pe care o găsiți la capitolul 17 în Evanghelia după Ioan și pe care vă îndemn cu toată căldura s-o recitiți, nu este altceva decât dezvăluirea oamenilor a scopului lui Dumnezeu, scopul pe care L-a avut când l-a creat pe om, și anume acela de a prelungi iubirea Lui părintească și față de noi, a prelungi această iubire în lume, ca și noi să ne bucurăm, alături de Hristos, de iubirea Lui ca Tată și noi să-L răspundem, la fel ca și Hristos, cu o iubire filială.

Întruparea lui Hristos a fost dovedită și propovăduită de-a lungul veacurilor îndeajuns. S-ar părea, totuși, că dacă ne uităm în jur, să vedem că această întrupare a lui Hristos n-a reușit; că noi, în jurul nostru – printre creștini, mă refer – nu vedem oameni noi. Nu vedem oameni care sa-și iubească vrăjmașii, nu vedem oameni care să se uite pe sine și să se îngrijească de cei de lângă ei. Nu vedem; și chiar și spun: păgânii, sau celelalte denominațiuni creștine, spun despre noi, ortodocșii în special, că pe noi credința nu ne-a schimbat cu nimic. Dacă ne uităm la cei care încă se luptă, este adevărat: nu vedem decât la foarte puțini, dacă vedem, semnele biruinței. Dar dacă ne uităm la cei care au biruit, la sfinții plăcuți lui Dumnezeu, care, așa cum a spus chiar Hristos, au săvârșit minuni mai mari decât a făcut Hristos pe pământ, atunci vedem altceva. Contează numai cum privim și în cine ne punem nădejdea, în cine ne punem nădejdea că ne va ajuta să devenim ceea ce dorim să fim. După cum spunea un părinte, Dumnezeu se uită cu ochii milostivirii Sale nu la ceea ce suntem, nici măcar la ceea ce am fost, ci la ceea ce dorim să devenim.

Întruparea lui Hristos trebuie să se vadă și în viața noastră. Trebuie ca noi, oameni pământești, să îndrăznim să transformăm pământul în cer. Ce vi se pare că ar fi altceva milostenia făcută în numele lui Hristos decât transformarea

unei bucăți de pâine, a unei materii, în cer, în comori duhovnicești, în viață veșnică?

Ce înseamnă oare atunci când postești s-o faci în numele lui Hristos? Ce înseamnă atunci când mănânci s-o faci în numele lui Hristos? Ce înseamnă, într-un cuvânt, cuvântul sfântului Pavel care spune „Ori de mâncați, ori de beți, ori de altceva faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți” – ce înseamnă aceasta? Nu înseamnă oare că noi îndrăznim, din pământ ce suntem, să devenim cer?

Hristos a luat trup pentru ca pe noi, oamenii, să ne ridice la cer. Cum zice sfântul Pavel, fiindcă El Însuși fiind ispitit, poate și celor ispițiți să le ajute. Îl avem pe Hristos alături de noi, Îl avem pe Hristos în noi, Îl avem pe Hristos peste tot, numai să ne trezim. Să nu lăsăm credința atârnată undeva în cer, după cum am spus, nici s-o lăsăm să se târască pe pământ; ci să vedem lucrurile dumnezeiești omenește și pe cele omenești dumnezeiește.

Să-L facem pe Hristos părtaș vieții noastre cotidiene. Să-L aducem pe Hristos lângă noi. Să-I spunem toate. Să-L facem părtaș la toate problemele noastre zilnice, chiar și cele mai mărunte. Căci dacă noi Îl vom face părtaș pe El la viața noastră pământescă, și El ne va face părtaș pe noi la viața Lui cerească.

Și dacă vom face așa, dacă vom îndrăzni să ne construim relația cu Hristos ca fii ai lui Dumnezeu și ne vom sili să-L cunoaștem și să-L lăsăm să ne cunoască, atunci vom fi feriți de acel cuvânt înfricoșător, poate cel mai înfricoșător cuvânt pe care-l poate auzi un om din partea celui care i-a arătat dragoste desăvârșită, și anume Duce de la Mine, blestematul, că nu te cunosc pe tine! Să nu fie cu noi aceasta. Să îndrăznim pentru că este foarte important. Noi va trebui să ne petrecem veșnicia cu Hristos. Să nu ne-o petrecem alături de un străin. Pentru că nu se poate să stai alături de un străin, de aceea se și aude: „Du-te de la Mine în întunericul cel mai din afară”.

Deci să-L facem pe Hristos părtaș vieții noastre pământești ca și El să ne facă părtași vieții Lui dumnezeiești și să se vadă în viața noastră lumina aceea despre care a spus Hristos: „Așa să lumineze lumina voastră astfel încât oamenii, văzând faptele voastre cele bune, să-L slăvească pe Dumnezeu Cel din ceruri”. Să se vadă în viața noastră cuvintele care străbat exact această perioadă între Înălțare și Pogorâre, căci dacă vom face așa, ne vom pregăti sufletele pentru Pogorârea Duhului Sfânt în ele; să se vadă, deci, cea lumină care este expresia acestor cuvinte: „Iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului”. Amin.

Când se va sfârși criza morală a societății?

Urmare din pagina 1

Iar când se îmbolnăvește sufletește o mare parte din populație, va avea de suferit întreaga societate, ca o consecință directă a bolii lăuntrice, care macină structura membrilor comunității umane.

Rădăcina cuvântului *criză*, stă în termenul grecesc *crisis*, *eos* care înseamnă *judecată*, *condamnare*, *pedeapsă*, *osândă*, *dreptate* (cf.

Dicționarului grec-român al Noului Testament, Societatea Biblică Interconfesională din România, București, 1999, p. 167. Așadar, starea de *criză* a societății este un potrivit prilej de judecată a lui Dumnezeu cu lumea, de cernere a valorilor, care de foarte multe ori, fiind inversate se cer grabnic reasezate în firescul lor.

Așadar, dacă vrem să ia sfârșit

criza economică, socială sau politică, și cu toți ne dorim acest fapt, trebuie să lucrăm mai întâi la însănătoșirea noastră lăuntrică. Să nu căutăm soluții exterioare la problemele noastre lăuntrice. Să nu căutăm vinovați pentru actuala stare de degradare a societății, ci mai degrabă să ne căutăm pe noi înșine, să privim înlăuntrul nostru și vom găsi desigur răspunsul

la propria întrebare: Când se va sfârși criza?

Criza se va sfârși atunci când toți membrii unei societăți, întreaga ei structură va constata răul moral în care s-a așezat și fiecare va lucra efectiv la propria sa însănătoșire.

Vinovați pentru criza actuală suntem, așadar, noi, fiecare în parte, iar sfârșitul crizei înseamnă de fapt propria noastră însănătoșire.

Înaltpreasfințitul Părinte dr. Timotei Seviciu, arhiepiscopul Aradului, și-a aniversat ziua de naștere

Joi, 2 iunie 2016, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului și-a aniversat anticipat ziua de naștere. La orele dimineții, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit Sfânta Liturghie arhierescă în Catedrala Veche a Aradului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. În cadrul Sfintei Liturghii, diaconul Teodor-Gheorghe Sbircea a fost hirotont pe seama Parohiei Mădrigești, Protopopiatul Sebiș. La finalul Sfintei Liturghii, noii preoți hirotontiți în această perioadă: Andrei Slăv, Nicolae Vidican și Teodor Sbircea au fost hirotosiți duhovnici de către Chiriarhul Aradului.

După Sfânta Liturghie, toți slujitorii Catedralei Vechi au săvârșit Slujba de Te Deum de mulțumire pentru Arhiepiscopul Aradului, înălțând rugăciuni de mulțumire către Atotmilostivul Dumnezeu pentru Ierarhul lor. Părintele Traian Micoroi, parohul Parohiei Arad-Centru

(Catedrala Veche), a rostit un emoționant cuvânt de prețuire pentru Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, în pragul aniversării a 80 de ani de viață, oferindu-i din partea tuturor ostenitorilor sfântului locaș un frumos coș cu flori.

Începând cu orele amiezii, în sala de festivități a reședinței arhiepiscopale, ostenitorii Centrului eparhial și preoțimea arădeană, oficialitățile locale și credincioșii care au dorit să-și exprime sentimentele lor de prețuire și de fiască dragoste

pentru părintele sufletesc, de a-i ura Ani Mulți, cu sănătate deplină și frumoase realizări în slujirea Bisericii lui Hristos pe mai departe, au avut acest binecuvântat prilej. Astfel, la acest eveniment au fost prezenți reprezentanții Prefecturii, Con-

siliului Județean, Primăriei Mun. Arad, Poliției Județene, Jandarmeriei, Armatei, a celor două universități și ai școlilor teologice arădene, pentru a-l felicita pe Arhipăstorul Aradului.

Cuvinte de felicitare și de viață îndelungată au fost rostite de către Preasfințitul Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului, prezent la acest eveniment, preotul Iacob Bupte, care a vorbit în numele clerului și credincioșilor eparhiei, dl. Ing. Gheorghe Falcă, Primarul Aradului, dl. Adrian Țolea, Președintele CJ Arad ș.a.

Chiriarhul arădenilor, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei, cu adâncă smerenie și modestie, a mulțumit Părintelui ceresc pentru anii dăruți, cu tot ceea ce a realizat spre binele Bisericii străbune și celor prezenți pentru sentimentele și bunele urări exprimate.

Protos. Iustin POPOVICI

Înălțarea Domnului – trecerea umanității prin Porțile veșniciei

Este momentul de demnitate supremă dumnezeiască pe care umanitatea o primește în dar, de la Fiul lui Dumnezeu care a devenit Om pentru a ridica pe oameni în cerurile iubirii lui Dumnezeu.

Urcușul din slavă în slavă al lui Hristos – Dumnezeu și Om este urcușul umanității prin sferile creației, întâlnirea de taină între Dumnezeu Omul și neamurile îngerești, plinirea tuturor regnurilor creației și sfințirea istoriei din interior, prin asumarea progresivă și totală a fiecărei cete îngerești, prin stăpânirea iubirii răstignite și înviate.

Cuvintele proorocești ale lui David Împăratul arată extensia acestui urcuș din slavă în slavă al lui Hristos Dumnezeu și

recunoașterea de către îngeri a demnității Arhierelui veșnic și al Îngerului de Mare Sfat: Fiul lui Dumnezeu:

„Ridicați căpetenii porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei! Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război” (Psalmul 23).

Astfel cetele îngerești nu pot înțelege cum un Om răstignit poate urca spre sferile cerești și bate la porțile cele veșnice ale iubirii Treimice, înălțându-Se către Tronul Părintelui Luminilor. Domnul cel tare în război este Domnul care a biruit moartea înviind întreaga umanitate. Puterile cerești întrebă Cine este acesta și totuși nu deschid porțile veșniciei.

Însă la al doilea strigăt: „Ridicați căpetenii porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei! Cine este Acesta Împăratul slavei? Puterile cerești înțeleg că Omul cu răni la mâini și la picioare, cu Coasta străpunsă cu sulița este Domnul Puterilor, Stăpânul lor, Împăratul lor veșnic, așa că deschid porțile cerului și Omul Iisus, înveșmântat în lumina Învierii, intră în brațele Părintelui ceresc îmbrățișat de Acesta și îmbrățișând umanitatea cu nemurire.

Pr. Ioan Valentin ISTRATI
(sursa: doxologia.ro)

Mesaj de felicitare al Preafericitului Părinte Patriarh Daniel adresat cu prilejul zilei de naștere a Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei

Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a împlinit sâmbătă, 4 iunie 2016, optzeci de ani de viață. Cu această ocazie, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a transmis un mesaj de felicitare pe care îl redăm în cele ce urmează:

**Înaltpreasfinției Sale,
Înaltpreasfințitului Părinte TIMOTEI,
Arhiepiscopul Aradului**

Înaltpreasfinția Voastră,
În lumina curată a popasului aniversar, prilejuit de împlinirea a optzeci de ani de viață a Înaltpreasfinției Voastre, strălucește dragostea și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Cu multă osteneală și zel misionar ați desfășurat o bogată activitate pastoral-liturgică și social-misionară, slujind vreme de peste trei decenii, „cu timp și fără timp” Biserica lui Hristos din acest ținut românesc.

Cultivând conștiința misionară cu evlavia liturgică, lucrarea responsabilă pentru binele comun, cu recunoștința față de realizările și năzuințele vrednicilor înaintași, precum și sentimentul datoriei morale de a continua lucrarea lor, ați împlinit în această parte a țării o lucrare binecuvântată de Dumnezeu și folositoare Bisericii.

Vă adresăm alege felicitări pentru aniversarea zilei de naștere și ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos, Dăruitorul cel sfânt al vieții și al tuturor binefacerilor, să Vă dăruiască în continuare aceeași dragoste și aceeași râvnă sfântă pentru Biserică și Neam, întru mulți și fericiți ani!

Cu părintească binecuvântare și frățescă dragoste în Hristos,

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

ȘTIRI

Prezență arhierescă la capela din cadrul Spitalului Municipal Arad

În Duminica a 6-a după Paști (Vindecarea orbului din naștere), Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a participat la Sfânta Liturghie săvârșită în capela din incinta Spitalului Municipal din Arad. Prezența Înaltpreasfinției Sale a prilejuit un moment de bucurie și în același timp de mângâiere pentru bolnavii din acest spital.

La momentul cuvenit, Chiriarhul a adresat celor prezenți un cuvânt de învățătură pus sub titlul „Lumina Învierii” (cf. Fp. Ap. 13; Ioan 9), tâlcuind un imn bisericesc (Stihoavna, gl. 3), în sensul raportului dintre lumina materială și cea spirituală, acestea preocupând și pe mulți gânditori. Temnicerul din citirea Apostolului este o exemplificare în acest context primind pe lângă făclia cerută și lumânarea celui ce se botează, făcându-se părtaş luminii Învierii care luminează până în colțurile cele mai întunecate lucrând prin Sfintele Taine ale Bisericii. Ochiul sănătos sau bolnav, potrivit Sfintei Evanghelii, determină și adevărata stare a omului asupra căreia atrage atenția și institutul de asistență socială și medical ce găzduiește paraclisul în care ne găsim, spre mângâierea celor internați sau veniți să se trateze, a adăugat Ierarhul.

Preotul Ștefan Dorin a mulțumit Chiriarhului pentru bucuria prilejuită atât bolnavilor cât și credincioșilor care au fost prezenți la Sfânta Liturghie.

Ultimul clopoțel la Seminarul Teologic Ortodox Arad

Joi, 2 iunie 2016, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei Seviciu, Arhiepiscop al Aradului, la Seminarul Teologic Ortodox din Arad s-au desfășurat festivitățile de absolvire pentru cea de-a XVIII – a generație de elevi seminariști.

După ce toți cei prezenți au intonat Imnul Învierii, Rugăciunea Domnească și Imnul de Stat al României, în deschidere Părintele prof. Pompiliu Gavra, directorul Seminarului arădean, a transmis mesajul de salut întregii asistențe și implicit cel de felicitare către absolvenții promoției 2016, după care, în auzul ultimului clinchet de clopoțel, absolvenților clasei a XII-a le-au fost înmânate diplomele de absolvire de către Arhid. prof. drd. Tiberiu Ardelean, dirigintele clasei a XII-a.

S-au adresat, mai apoi, gândurile de felicitare și totodată de responsabilizare, absolvenților de către Preacuviosul Părinte dr. Iustin Popovici, consilier cultural și delegat al ÎPS dr. Timotei Seviciu, Arhiepiscopul Aradului; Pr. Conf. Univ. Dr. Lucian Farcașiu, din partea Facultății de Teologie „Ilarion V. Felea” din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” Arad; D-na Conf. Univ. Dr. Florica Faur, din partea Universității de Vest „Vasile Goldiș” Arad; D-na Prof. Eugenia Groșan, directorul Colegiului Național „Elena Ghiba-Birta”, din Arad; dl. Bogdan Noghiu, reprezentantul primarului Aradului; domnul inspector Viorel Binchiciu, reprezentat al ISJ Arad.

În acordurile imnului academic *Gaudeamus igitur* s-a înfăptuit emoționantul moment de predare a cheii de către elevii clasei a XII-a însoțit de alocuțiunile celui mai merituos elev al clasei terminale Cătălin-Iulian Drăgan și a reprezentantului clasei a XI-a, Răzvan Hobincu, cel care a preluat cheia responsabilităților

elevilor generațiilor următoare. Festivitatea s-a încheiat cu un mic concert susținut de corul Seminarului arădean, dirijat de prof. Ștefan-Adrian Bugyi.

Hotărâri ale Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din zilele de 6 și 7 iunie 2016

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române s-a reunit în ședință de lucru, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, în zilele de 6 și 7 iunie 2016, în *Sala Sinodală* din Reședința Patriarhală.

Dintre hotărârile luate de ierarhii Sfântului Sinod menționăm:

- Canonizarea Mitropolitului Iacob Putneanul al Moldovei (1750-1760), cu ziua de sărbătorire la 15 mai și a Cuvioșilor Sila, Paisie și Natan de la Mănăstirea *Sihăstria Putnei*, cu ziua de sărbătorire la 16 mai;
 - Identificarea unor noi modalități de susținere a familiei, a tinerilor și a comunităților parohiale sărace;
 - Intensificarea educației religioase a tineretului ortodox în eparhii, atât prin intermediul școlii, cât și prin activități organizate de Biserică;
 - Aprobarea inițierii traducerii în limbile engleză, franceză, germană, italiană și spaniolă a slujbei Sfântului Botez și a Sfintei Cununii, în principal în folosul misiunii comunităților ortodoxe române din afara granițelor țării;
 - Organizarea unei parohii ortodoxe ucrainene la București, în componența Vicariatului Ortodox Ucrainean din cadrul Patriarhiei Române;
 - Aprobarea componenței delegației Patriarhiei Române pentru a participa la Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe (insula Creta – Grecia, 16-27 iunie 2016) și a amendamentelor Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la textele propuse pe agenda de lucru a Sinodului din Creta, pentru o mărturie comună de unitate în credință și coresponsabilitate pentru viața și misiunea Bisericii la nivel panortodox.
- Sfântul Sinod îndeamnă clerul, monahii și credincioșii mireni să sporească rugăciunea pentru ca participanții la lucrările Sfântului și Marelui Sinod din Creta să exprime credința Bisericii celei Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească și să promoveze comuniunea liturgică și cooperarea frățească pentru misiunea ortodoxă în lumea de azi.

Palatul Patriarhiei a fost sfințit

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a sfințit luni, 06 iunie 2016, Palatul Patriarhiei din Capitală. Alături de Preafericirea Sa au slujit și Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal, Preasfințitul Părinte Ieronim Sinaitul, Episcop-vicar patriarhal, Arhim. Paisie Teodorescu, Vicar patriarhal, și Arhim. Ciprian Grădinaru, slujitor la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului. Evenimentul a avut loc în Sala *Europa Christiana* a

Palatului Patriarhiei, în prezența membrilor Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

În cuvântul rostit cu acest prilej, Preafericirea Sa a vorbit despre valoarea istorică a clădirii.

„Suntem bucuroși să dăm slavă lui Dumnezeu pentru că după doi ani și lucrări intense și cu multă speranță, dar și pricepere, s-au realizat cele propuse în proiect. Avem bucuria ca acest edificiu să fie redat funcționării zilnice pentru că această clădire construită pe un teren al Mitropoliei Țării Românești are o valoare istorică, dar și o funcționalitate practică. Aici, pe acest loc, a funcționat Camera Deputaților care a votat în unanimitate în 24 ianuarie 1859 pe domnitorul Alexandru Cuza al Moldovei și ca domn al Munteniei. În prezent, în această clădire se desfășoară activități ale Patriarhiei Române. Timp de câțiva ani suntem obligați (n. red.: în urma procesului de restaurare prin fonduri europene) să oferim acest spațiu pentru vizitare, conferințe, întâlniri, simpozioane pentru a combina vizitarea Palatului cu unele activități misionare, culturale, social-filantropice ale Patriarhiei”, a spus Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Persoanele care s-au implicat pentru ducerea la bun sfârșit a acestui proiect au primit distincții de vrednicie din partea Întâistătătorului Bisericii Ortodoxe Române.

Ordinul *Crucea Patriarhală* a fost acordat Pr. Liviu Constantin Nechita – Consilier Patriarhal și manager de proiect, și Ing. Petre Badea, Președintele S.C. *Aedificia Carpați S.A.* Ordinul *Sfântul Apostol Andrei* a fost conferit Pr. Ionuț Gabriel Corduneanu – Vicar Administrativ Patriarhal. Arh. Gheorghe Seculici – Director General S.C. Proiect Arad S.A., Arh. Mădălin Coman de la S.C. Popp și Asociații, și Aurel Drăguș – Consilier Patriarhal, au primit Ordinul *Sfinții Împărați Constantin și Elena*.

Ordinul *Sanctus Stephanus Magnus* a fost acordat pentru Dan Nicula – Director Agenția pentru Dezvoltare Regională București – Ilfov și Ing. Petre Chiuiță – Consilier Patriarhal. Arh. Doina Petrescu – S.C. DOCT SRL și Sandu Caria – Director C&C Group SRL, au primit Ordinul *Crucea Maria Brâncoveanu*. Diploma omagială Sfântul Antim Ivireanul a fost acordată pentru Diac. Codruț Marian Toader – Inspector Eparhial, Diac. Bogdan Mihail Mărcuțeanu – Inspector Eparhial, Cleopatra Negoși – Consultant C&C Group SRL și Ing. Gabriela Alexandru – S.C. TAG GROUP SRL.

La final, a fost vizionat un film documentar realizat de TRINITAS TV în care au fost prezentate lucrările de restaurare.

În clădirea reabilitată a Palatului Patriarhiei va funcționa un muzeu și se va amenaja un punct de informare turistică.

Lucrările de reabilitare și restaurare au început în martie 2013 și s-au încheiat recent. Proiectul a fost finanțat din Fonduri Structurale, în cadrul *Programului Operațional Regional 2007-2013*.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CONSTANTIN RUS
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚĂRU,
 Pr. CRISTINEL IOJA
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea_mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.